

عاشقانه

های

آدم

و

حوا

مؤلف:

محمد جواد ریاضی

ناب

انتشارات نظام الملک

سرشناسه: اشرفیان بناب، محمدباقر، ۷۵۳۱ -
عنوان و نام پدیدآور: عاشقانه‌های آدم و حوا/ مولف محمدباقر اشرفیان بناب.

مشخصات نشر: تهران: نظام‌الملک، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۱۳۰ ص.: مصور؛ ۱۳/۵×۲۱/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۵-۵۱۷-۲

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: قطعه‌های ادبی فارسی -- قرن ۱۴

موضوع: *Literary passages, Persian--۲۰th century

رده بندی کنگره: ۱۳۹۶ع ۳۶۵۴س/ PIR۳۳۴

، بندی دیویی: ۸۶۲/۸۶۸

شماره کتابشناسی ملی: ۴۸۶۹۷۰۹

عاشقانه‌های آدم و حوا

مولف: محمدباقر اشرفیان بناب

تصویرسازی: محمدباقر اشرفیان بناب

طرح جلد: عباس هوشمند

چاپ و صحافی: قشقایی

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۶

ناشر: نظام‌الملک

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۵۵-۱۷-۲

تلفن مرکز پخش: ۶۶۴۰۰۱۶۰

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، کوچه مهر، پلاک ۱۶

سخن نخست

عاشقانه‌های آدم و حوّا در دوماه عجیب نوشته شد. در تصویری که زاده شد بر سرار تصاویری که از آن زاده شدند. انسان را دیدم، بر شهر شلوغ زمین، نه‌ها سرگردان، می‌گردد. شادمانی و دردهایش به رنگ‌های بسیار با او است و او به شما با در نیت و شوکت و صورت‌های هزارگون دیده می‌شود. انسان نقابدار، از این آدم بسته، انسان ملون، انسان مستحیل، انسان مشکوک، انسان مغموم، انسان خریس و ...

جنگ‌ها را دیدم که فرستای از آدم با فرزندی دیگر و فرزندان دیگر، قربانیان آن.

نعل‌ها را دیدم بر زمین. تنگی بسیار دیگر را دیدم سرمستانه بر زمین و پا نهاده بر تن انسان‌های دیگر. این همه از آدم و حوّا است. قابیل هم، هابیل هم، اقلیما و لیوزا.

اگر در این همه شریکیم ما همه، دلیل آن است که تاریخ انسان با این همه قصه عمری گذرانده و هر زمان به شکلی. اما به نیت که نگاه کنیم همه ماجراهای انسان در اعصار مختلف تکرار شده‌اند. پیاپی خود انسان بودند- انسانهای برگزیده- آمدند تا از عصیانگری و جهل انسان بپایند اما هنوز انسان می‌بیند و می‌شنود، اما انکار می‌کند حقیقت‌ها را، و یکدیگر را فراموش می‌کند.

آدم و حوّا می‌که در این نوشته، مطرح می‌شوند با داستان نخستین فرق‌هایی دارد و مقصود، انسان به مفهوم تکامل یافته خود، از دوجنس زن و مرد نیست؛ بلکه نگاهی رمزوار به این مفهوم و مفاهیم مطرح شده دیگر در متن است که

مخاطب و استنباط او در این میان موشکافی خواهد کرد و به آن خواهد رسید.
آنچه ساده‌تر می‌توان گفت، اینکه داستان نخستین بشر دستمایه این نوشته
بوده است که فضای خیال به آن، جای جولان و سیر بیشتری داده است.

